

LXXXIII.

Forslag til Lov

om

Ægteskab.

(Som vedtaget af Folketinget ved 3die Behandling den 12. Februar 1920.*)

Kapitel I.

Om Forlovelse.

§ 1.

Hæves en Forlovelse under saadanne Forhold, at Skylden for Ophævelsen maa antages væsentlig at paahvile den ene Part, er denne pligtig at yde sin Forlovede Erstatning for Tab, der er lidte ved de Forholdsregler, som med Føje er truffne med det forestaaende Ægteskab for Øje.

§ 2.

Besvangrer en Mand sin Forlovede, og hæves Forlovelsen derefter under saadanne Forhold, at han maa antages væsentlig at bære Skylden for Ophævelsen, skal han betale hende en passende Erstatning for den derved forvoldte Forstyrrelse i hendes Stilling og Forhold.

Hun kan endvidere kendes berettiget til at bære hans Efternavn, og hendes retlige Stilling bliver da som fraskilt Hustrus, dog at hun udover den i 1ste Stykke nævnte Erstatning ikke vil kunne gøre Fordring paa nogen Del af Mandens Formue eller paa Underholdsbidrag til sig selv, ligesom han heller ikke har noget formueretligt Krav paa hende.

Det Barn, som er Frugten af en saadan Forbindelse, skal være arveberettiget efter Faderen paa samme Maade som et Ægtebarn.

Naar Moderen eller den, som i øvrigt udøver Forældremyndigheden over Barnet, stiller Forlangende derom, skal Faderens Efternavn ved Navngivelsen tillægges Barnet. Faderens Erklæring i Sagen skal om muligt forinden indhentes. Indvilger Faderen ikke, maa det ved Dom over Faderen være fastslaaet, at Betingelserne for at udøve denne Ret er til Stede.

*) Se Tillæg A. Sp. 2295; Tillæg B. Sp. 743; Folketingstidenden: Fremsættelsen Sp. 24, 1ste Behandling Sp. 275, 2den Behandling Sp. 3189, 3die Behandling Sp. 3707.